

Posudek diplomové práce *Divadelní znaky v představení Škola malého stromu* Bc. Petry Axmanové

Předkládaná práce se zabývá zejména semiotikou divadla. První část je v podstatě kompilací základní literatury k tématu znaku (Peirce, Saussure, Doubravová) a působí poněkud učebnicově. Dozvíme se například že John Stuart Mill byl představitel pozitivismu a že Sigmund Freud byl vídeňský neurolog a zakladatel psychoanalýzy. Zde bych měl drobnou výtku, že pokud autorka uvádí takto obecný přehled a zmiňuje Freuda jako svébytného semiotika a mezi jeho následovníky uvádí např. Ericha Fromma, chybí zmínka o J. Lacanovi (viz Fulka J., *Psychoanalýza a francouzské myšlení*). Nicméně kompilace je to poměrně zdařilá a přehledná. Formálně, až na chybné citování internetových odkazů, k ní nemám výhrady. Výhrady bych měl k tomu, že autorka často cituje slovníky a encyklopedie a nejde *ad fontes*, čímž některá témata dost zjednodušuje (např. teorii ostenze u I. Osolsobě, která je mnohem bohatší, zajímavější a také hlavně kontroverznější než jak je představena v Pavisově slovníku). Také se např. dozvíme, že K. R. Popper doplnil funkce gest o funkci argumentativní, kde to píše však nikoliv. Na druhé straně kladně hodnotím to, že si autorka nastudovala i přední české badatele v oblasti semiotiky divadla (jako např. J. Etlík). Druhá část je podařenou aplikací teoretických východisek na divadelní představení *Škola malého stromu*. Text působí přesvědčivě, sevrženě a je znát sympatická angažovanost autorky. Vzhledem k výše uvedenému navrhuji hodnocení za dva.